

не розпасюджувалися, але користують своїм правам і задам секатория, на мой погляд, цівачы пытанні. Напрыклад: з кой лядоды А. Г. Карацёў айдшоу на кантакт з «Підоз» на гэтым было толькі шырае каданне дапамагчы вобласці зернем ці што яшчэ? Якім чынам пан Кіраса выйшау на А. Г. Заранка? Зноў жа, чаму вымілі ім так хутка з'явілася заарэамерэванне? Заўважце, я знога не сцяжджэаю, я толькі гаўлю пытанні. Спадзяюся, вы хтосьці дасць ім адказ.

Сяргей ШАУЦОЎ.

і Віцебскай абласцей. Міністэрства лясной гаспадаркі не магло арганізаваць аператыўнае тушэнне лясных пажараў у Ганчавіцкім раёне. Нездавальняюча працуе канцэр «Белспілмугас» па ліквідацыі пажараў па замовачэвэнь на іх тэрыторыях.

Слушэць інфармацыю Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Віктар Мікалаевіч Князёў (45 гадоў, жанаты, чацвёрта дзеці, былы работнік Мінсельгасхарча) і яшчэ шэсць дзяўчынаў вырашылі летас забяспечыць Рэспубліку Беларусь вітамінамі. 3 гэтай мэтай арганізавалі МП «АграБелЭкс» са статутным капіталам 50 тысяч рублёў (на 7 тысяч з кожнага). Шы да іро- ній тут?

ВІКТАР КНЯЗЁЎ АБ СУТНАСЦІ СПРАВЫ

Ідэя была ўзятая ў амеры- канцаў. Фермеру даецца тэхні- ка, пасадочны матэрыял (па- рэчкі чорныя, абліпкі, малі- ны, агрэс і інш.), будматэрыя- лы, камбайн для уборкі, закуп- леныя вырашчаныя іл прадук- цыя. Ён і аб чым не думае, а толькі добра працуе. У ната- ках вядомы публіцыст А. Стр- лыжына расказвае пра аднаго та- каго фермера. Фірма даставіла Джону Сіту карму і суга- ныя куранты. Джону іх тады- да пуняга ўзросту, а затым фірма прыязджае і забірае іх — рахунак Джона вырастае на пунюну суму. Усе задаволены і ўсе сміяцца. А чаго плакаць? Машына працуе.

Ну вось і тут задумалася гэтак жа. Віктар Мікалаевіч — чалавек з апаратным мінулым. Пачынаў з намесніка дырэктара саўгаса, скончыў начальнікам упраўлення Міністэрства сельскай гас- падаркі. Таму што датычыцца асаблівасцей сувязей, то тут усе нармальна. Быў бы жывы Іосіф Вісарыянавіч, ён бы сказаў сё- ня: сувязі растуць усе.

Апаратчык Князёў хутка знайшоў кантакты ў Мінсель- гасхарча, Брэсцкай і Мінскай аб- ластях, і трэі фермеры пас- падаркі ўжо ёсць. Але гэта не той маштаб, які планавалася. Трэба для пачатку восем. А там вядзецца будзе.

Прада, ёсць яшчэ чатыры кандыдаты ў фермеры. Аднак без зямлі. Тут і пачынаецца са- мее цікавае.

ВІКТАР КНЯЗЁЎ АБ АГРАРНЫМ ПЫТАННІ

Віктар Мікалаевіч, вы хо- чаце пасадзіць на зямлю сваіх людзей у Мінскім і Смален- скім раёнах. Ну і навошта вам гэта? Маля іншых раёнаў?

— Там ёсць правярзеныя лю- ды, якія загараляць ідэі. Яны мне верныя, я ім.

Са старэйшым Мінскага рай- выканкама Ф. Чарнушэвічам Князёў асабіста незнаёмы. З ім гаварыў будучы фермер Сі- нішын. Чарнушэвіч адрагавалі так:

водпуск, а аграном гэта зямлю засяў. Анекдот. Дагаварыліся ў Вілейцы. Зямля, прада, не чарназём, ды чорт з імі, абы пасадзіць. А тут старшын: я вам зараз прадам насенне на 7 рублёў, а вясенню мне яго прададзіце на рублё.

Я старшыню разумею, — Віктар Мікалаевіч зусім стом- лены. — Ну, а нам жыць та- кама трэба, ці не? Да каго звярнуцца? Да пракурора? А

Вось падаткі: са 100 тысяч чыстага прыбытку ў падпрі- емства застанецца 7—8. Да ўсіх іншых відаў падатку дадаліся 9 гадарскіх.

Князёў прыходзіць у ДАІ — ён павінен заплаціць 5 працэн- таў ад кошту (7 мільянаў) сва- ёй тэхнікі. Міністэрству буда- ўніцтва дарог трэба таксама даць «на развіццё».

Князёў прыязджае ў калгас — дагаварыцца будаваць цэх. Дай 700 тысяч «на развіццё».

ЗАМРЫ. ПАМРЫ. УВАСКРЭСНІ

НЕКАТОРЫЯ ДУМКИ ВІКТАРА КНЯЗЕВА,
БІЗНЕСМЕНА І ГРАМАДЗЯНІНА

ён хто — Рэмба? Ён у нас сва- бодны і незалежны? Так-так, Віктар Мікалаевіч, не Рэмба, ох, далёка не...

ВІКТАР КНЯЗЁЎ АБ АДНОСІНАХ З ДЗЯРЖАВАМ

Ёсць у прадпрыемства Князё- ва і К" элемент нязручнасці: прадукт сезону, раз у год прадаць — і ўсё. Трэба круціць, думаць, шукаць справу. Значылі: рамы. У Расіі даста- лі лес (дакумент ёсць), купілі дрэвапрацоўчы абсталяванне, пачалі штампаваць рамы. У Бе- ларусі пошты не надалі вылікі. Пошты на Украіне. Заняліся вы- прашаннем ліцэнзій на вываз. Сказалі: нехта. Чаду? Нельга, таму што нельга. Ама дама сказала: вас страляць трэба, вы рэспубліку грабіце, скарві- ну вывозіце! Давольце, лес мы купілі ў расіян (дакумент ёсць). А можа, вы забралі наш лес, адкуль мы ведаем? Ды вось жа папала! А засунуце вы лес сабе ў... Размова скончыла.

— Ды мы б у Украіне за гэтыя рамы цукар, але! — га- вораць Князёў.

Эх, Віктар Мікалаевіч, да- рослы чалавек. Ну, прама дзі- чыныя думкі. Вы дзе, Віктар Мікалаевіч, нарадзіліся? У якой краіне?

Князёў ідзе ў выканком пра- сці зямлю пад будаўніцтва — 2 мільёны, калі ласка, кажуць яму ў адказ. У выканкоме ўжо вызначылі чыну на зямлю — там ужо скаўсёў рынак зямлі, а мы, дуры, і не ведалі.

Князёў звяртаецца да геа- лагаў: трэба тоі і тоі. Выканаем. Калі дасць «на развіццё» ад 2 да 200 тысяч 17 нашым агра- нізатарам. І мы — усею душой і нават целам.

І гэтак далей. І да таго па- добнае. Віктар Мікалаевіч размаў- ляў з амерыканскім калгасам. — Калі часта прыбывае да 50 тысяч у год, то плаціць 17 працэнтаў усіх разам падаткаў. І плаціць толькі пасля закін- чэння года. Магнімум пла- таць — 40 працэнтаў. Гэта калі рэнтабельнасць 100 і больш працэнтаў. У нашым годзе 54 юрысты дамагаюцца біз- несменам забяспіць тых ці ін- шых падаткаў. Зусім легаль- на, нікому не прыяждзе ў га- лаву саджаць іх за крэты.

Віктар Мікалаевіч скупаў- кусяў локу: усе падаткі, а гэта 93—94 працэнты ад чыстага прыбытку, ён павінен заплаціць у 20 дзён, бо ўвесь прыбытак

прыпадае практычна на адзін месці. У амерыканца вочы па- лезлі на лоб. Калі апытамнеў, сказаў: «У Штатах гэкі ўрад праіснаваў бы да мостунага ранку». Дык то ў Штатах, па- важаемы містэр, а тут закон — тайга.

ВІКТАР КНЯЗЁЎ АБ ФІНАНСАВЫХ ПРАБЛЕМАХ

Я не ведаю, як, але Віктар Мікалаевіч даў імпульс ідзі стварэння ўборачнай машыны для ягіннікаў. Насцяўкі моц- ны, што доследны камбайн ужо гатовы і праішоў вырабаван- ні. Яны паказалі, што сусветна- му ўзроўню ён адпавядае. Больш таго, у нечым і пера- ўзыходзіць. Напрыклад, фізскі, націнны электрыкай, у вы- готнае надвор'е стаіць пнём, а наш нічога, пыхціць. Але фі- скі далёка і каштуе 100 тысяч долараў. Наш — блізка і яго кошт — 200 тысяч рублёў. Мі- лая справа.

Камбайн Князёву зрабілі хлопцы з «Лідасельмаша». Вось так. Сусветны ўзровень. Запла- ціце, як трэба, і дайце матэры- ял — будзе вам сусветны ўзо- рэнь. Віктар Мікалаевіч абяцаў канструктарам добрую прэмію, калі камбайн качакова дая- дуч да ладу. Тады што ж, та- ды сумненні няма — да- вець.

Сумненні ў Князёва након- т сваіх фінансавых магчымасцей. Камбайн — гэта вам не баран нахвяху. І халадзільнік на то- ну за некалькі мільянаў, і ско- вішча з нізкатэмпературным рэжымам за 30 мільянаў — таксама. На ўсё трэба грошы. А іх няма. Дырэктар фірмы, патэнцыйны мільянер, атры- мав 4 тысячы ў месці. На праабленні ён ужо аб'явіў: мы — банкруты.

Эх, плакала парэчка круглы год...

І вось у гэты момант да Князёва падымаюцца нейкая асба з камарыйнай структу- ры Акадэміі наву і жыва- так прапавіце: а хочаце, мы купім ваш камбайн, дакументацыю, ваша прадпрыемства і в рас- кам з ім? Віктар Мікалаевіч паслаў асбу ў вядомае мес- ца, а сам задумаваўся: адкуль у іх грошы, і хто стаіць за імі, і што будзе далей пры такім раскладзе ў гэтай цудоўнай і тайнічай на ўсіх адносінах краіне?

Невядома.

ВІКТАР КНЯЗЁЎ
АБ КАЗАЧНАЙ БУДУЧЫНІ

Зараз у Германіі кілаграм парэчак каштуе 7 марак, кіла- грам малін — 3. Рабіце выва- ды, а Князёў ужо зрабіў: пра- вавіца на германскі рынак, ат- рымліваць за беларускую па- рэчку германскай маркі. І зноў мяне цягне явіручы Віктара Мікалаевіча на зямлю: ну, ку- ды нам, каму мы там трэба? А ён, аказваецца, на зямлі. Спра- ва, аказваецца, не такая скла- давая. Паліць купіць у нас за 3,5, а прададучь немцам за 7 марак. Мне здаецца, нікто не страціць: паліць і беларусы — маркі, а немцы — парэчку. Уласна кажучы, не немцы і не іх маркі з'яўляюцца галоўнай мэтай прадпрыемства. Перш за ўсё сваіх уласны рынак трэба насыціць, падкрэслівае Князёў. Прада, для гэтага трэба дроб- лязь — паставіць справу ў тым маштабе, у якім яе задумвалі. А чаму гэта не ўдаецца, вы ўжо ведаеце.

Ды Бог з ім, няхай усе ў гэ- тэй краіне развіваюцца сваім парадкам, тут ужо, відаць, ні- чога не зменіць. Вы мне толькі, марш Князёў, дайце статус сельскагаспадарчага прадпрі- емства, на 3, толькі на 3 галы вызваліце ад падаткаў і... Што будзе потым, потым будзем і глядзець. Маркуючы па само- му Віктару Мікалаевічу, па яго намесніках, якія згодны ат- рымліваць 4 тысячы ў МП з мільяннымі абаротамі, па та- му ж хлопцу з Мазыра, які штодзень звоніць і пытае: Ві- ктар Мікалаевіч, калі прасвет? — у Князёва народ не ліпкі. Былі б людзі, як гаворацца...

ЭПІЛОГ

Я стаю ў шматкроп'е. Я спадзяюся: настане белая па- лавіна. Не можа так быць, каб шапавала толькі дурнікі і ха- пугам. Павінен павінацца і добры.

Пакуль жа Віктар Мікала- ев распрадае пакуль з такімі цяжкімі набытую тэхніку, рэс сува і наогул маршчы за- легчы на дно, у галей, дзе хо- лада, ціха і спакойна. І рыха- коў не відць. Перасідзець, пе- раяждзець, прыкіднуць мёр- твымі — да лепшых часоў. За- мыр, памры, і ўвакрасні.

Сумна, панове міністры. А можа, вам і не?

Сяргей ШАЎЦОЎ.

Актыўная пазіцыя

Два з палавінай мільёна штук чырвонай цэгля ў год выпу- скае на мясцовых глінах цэгельны завод у калгасе Імя Га- сталы Карэліцкага раёна. Гэтая прадукцыя карыстаецца павы- шаным попытам. Прыязджаюць па яе з самых аддаленых раё- наў Гродзеншчыны, Міншчыны, Брэсцшчыны. Надаўна вялікую партыю гаспадарскай цэгля закупіла польская фірма «Энерга- поль». Падпріемца дасядаваўшы яе, яна зрабіла заключэнне, што калгасная цэгла адпавядае міжнародным стандартам.

Калгас расшырае цэгельную вытворчасць. Хутка ўступіць у строй новую тунельную аб'яўна пач, якая будзе працаваць на газе. Яна дазволіць павялічыць вытворчасць цэгля ў не- калькі разоў.

НА ЗДЫМКУ: рабочы завода мясцовы жыхар Уладзімір ПАЛУЎ.

Фота Эдуарда КАБЯКА, БЕЛІНФАРМ.

ТВАЁ СЛОВА, ЧЫТАЧІ

АСЦЯРОЖНА: СТАНЦЫЯ ТЭХАБСЛУГОВАННЯ!

Добры дзень, паважаная рэдакцыя! Пішу вам не дзеля таго, каб вярнуць страчанае і ў першую чаргу — спрадзялівае. Не! У сваё 30 гадоў мяне кожны дзень прымушаюць па- верчыць у тое, што няма ў нас парадку, а пра- сумленне некаторых людзей і гаварыць не варта.

Пішу дзеля таго, каб хабарнікі і рвачы, з якімі я сустрачаюся, хоць крыхачу дачыраве- лі ад сораму (калі ён у іх ішчэ ёсць), а сум- ленныя людзі не трапілі ў такое становішча, як і.

Справа ў тым, што 11 лютага 1992 года я здаў свой аўтамабіль «Масквіч» М-2140 на станцыю тэхнічнага абслугоўвання № 7. Асповіны Маргелёўскага абласнога вытвор- чага аб'яднання «АўтаТэхнаБудаванне», дзе дырэктарам Карніевіч Міхал Давідавіч, а майстрам — Валенчыч Васіль Міхайлавіч. Здаваў машыну, каб адрамантаваць кузаў і пафарбаваць, а атрымаўся — каб выкінуць грошы, патрапіць нервы.

Увогуле, за шэсць месяцаў яе так адрама- нтавалі, што і ўспамінаць не хочацца. А калі спроба дайсці да афарбоўкі, то і зусім у мя- не рукі апусціліся, але галава ішчэ здолела «зварыць» — трэба забіраць, пакуль зусім не «давалі да толку».

6 жніўня 1992 года маё цяпленне лопну-

ла, — зобраў я свайго «Масквіча», але атры- маў ён белым з чырвонымі плямамі, з удэ- ланай фарбай (афарбоўка выконвалася без усякай падрыхтоўкі і без неабходных кампанентаў). А я тым не менш двоек плаціў за шпаклёў- ку, бо першы раз тая «фухала». Да таго ж укралі капот (даўшы мне купіць тут жа, на станцыі, новы), сінгулілі і жылеры вы- валініку ветравага шкла. А калі аглядзе- ся дома, то аказалася, што «забыліся» паста- віць правы брызгавік і «не забліліся» зняць выхляпную трубу. І ўсё гэта «абслугоўванне» абшліся мне амаль у 12 тысяч рублёў.

Але хіба ўся справа ў грошах? А я након- т веры ў людзей, сумленне тых, хто гэта ўсё ра- біць? Ды яны толькі пасміхаліся і разважылі- ся: «Мы ж у гэтым не вынаватка». А хто ж вынаватка? Можа б, на гэта пытанне адка- залі праваахоўныя органы? Але ў суд на такіх «сработнікаў» падаваць не хачу, бо за шэсць месяцаў гэтыя хабарнікі, гэтыя рвачы, гэтыя несумленныя людзі так мне абдзілілі, што на- ват там сустракацца з імі мне будзе непрыем- на. А калі я ўзвёў на іх іх паклёп, дык няхай яны пададуць на мяне ў суд.

З павагай
КАЧАН Юрый Пятровіч,
в. Шчыткавічы, Старадарожскі раён.

ЗНОЎ ДАГАНЯЕМ АМЕРЫКУ?

Калі я пачуў аб'яву па радыё аб чарговым павышэнні цэны на да гэтага адказам намесніка Старшыні Саўмінаў Беларусі на пытанні ка- рэспандэнта на гэтую ж тэму, дык гэта мяне не абурала. Мяне абурала ішчэ — то, калі я пачуў, што гэтыя цэны на хлеб і малочныя прадукты ўсё ішчэ, маўляў, значна ніжэйшыя за сусветныя. Тут мне прыгадалася, як некалі абвясцілі лозунг «Дагонім і перагонім Аме- рыку». А народ у той час ужо быў больш дэмакратычным, а партыйныя дзеячы і гаварылі на гэта: «Амерыку дагнаць можа, але без штаноў абганяць будзе сорамна». Цяпер пра багачэ ўжо не гавораць — безнадзейна адсталі. Выраслі дагнаць па цэнах. Па цэнах, я ўпэўнены, дагонім, тут ро- зуму шмат не трэба, і дагонім толькі там, што народ у нас трымаў, цярпелі, усе вы- трымалі — ён і не тое вытрымаў, прывык да ўсяго. Абуралі і злеу толькі тое, што ў нас кі- раўнікі прывыклі раіцца ўсе аднабока і за кошт народа. Гаворачы пра ўзніццё цэн да- зорчым сусветны, зусім забываючы пра ча- зовае, нікто пры тым не спрабавалі пра- вышчы жыццёвы ўзровень і зарплату ў нас і ў іх. Гэтым днём на тэлебачанні гаварылі пра палітыку, незалежных жыццёвых узроўнем, і прыводзілі прыклады ад заработкаў іх і расіян. Напрыклад, польскія рабочы можа купіць машыну, прапрацаваўшы тры гады, рахунак для гэтага спатрэбіцца аж трыццаць чатыры гады. А ваўміце асноўнае, што «мае за ду- шой» (і маю на ўвазе накардзіні) наш чала- век і там, «за бугром», у развітым капіталі- стычным свеце, па якім мы даганяем іх? І

паднам працягваецца. Павышаюць цэны, бы- ццам бы і нам нешта даюць, але ты гэта неа- атрымаваць, і такое адчуванне, што быццам нешта ёсць і адначасова няма. 40 працэнтаў нас першае павышэнне цэн, ка- жучы, калічылі, а іх у цэбе няма і ты не бачыш і не атрымаш, не пачынаеш у руках. За цэбе нехта распрадаўся імі, калі да іх і на якіх мэт. Аднамі словам, у цэбе замест грошаў — дуля ў кашалку. Аблігацыі 1992 года купіў дрыжачымі рукамі за свае грошы, ды яшчэ запаліў камісійны 4 руб. 50 кап. Затым іх замарозілі і зноў абяцалі даць тую ж дулю праз пэўны час. Гаварыў: аддаць мне мае грошы, я стары і мату не дачакаюся ўстаноўленага тэрміну. «Не, — кажуць, — чакай». І давалася чакаць, пакуль не далі каманду вы- купіць. А ваўміце аблігацыі пасляваенных гадоў. На дваццаць гадоў замарозілі, і нікто не падамуў пра прызнанні за гэтыя гады!

І вось глядзіце, што атрымліваецца. Аб па- вышэнні цэн расае ўрад, а калі размова за- ходзіць пра зарплату, дык кажуць: гэта вы- расіць чарговая сесія Вярхоўнага Савета, чакайце. А чаму б не надаваць рабіць, як гэта і трэба, як гэта і абяцалі ў пачатку ре- форм. Пенсіянерам на кожнае павышэнне цэн- тнаў разавую падачку ў 200—300 рублёў і жыць — не сумуе. Так, Амерыку мы дагонім па цэнах, але абганіць будзе сорамна: штаны дапошава, а новыя купіць няма за што.

Іван СКАВАРОДКІН,
ветэран працы.

І. Р. Гагачоў.

СТРАХАВЫЯ КАМПАНІІ:

МОДА ЦІ НЕАБХОДНАСЦЬ?

У развітых краінах свету колькасць стра- хавых кампаній вылічваецца дзесяткамі, а ча- сам і сотнямі. З'яўляюцца неабходнай і паў- надраўнай эканамічнай структурай, яны, як і банкі, выконваюць ролю крыніцы сасу- даў, па якіх рухаюцца грашовыя сродкі да самых важных «органіаў» эканомікі.

Іх задача — перамяшчэнне капіталаў туды, куды гэта на дадзены момант патрабавана грамадства. Менавіта банкі і страхавыя кам- паніі ўвабляюць у эканоміку добра вядо- мую ўсім прымаўку: «Нітка да ніткі — бе- лаяе сорочка». Гарантуючы кліентам хуткае поўнае павярненне інвасцыйных сродкаў, яны ба- зуюцца ў прыватных асоб і арганізацыяў, пра- шчы сродкі ў невялікай колькасці і аб'яўча- юць іх, укладваючы ўжо буйныя сумы ў тых галінах, якія жыццёва неабходны грамадству для нармальнага існавання. Гэта некаторыя галіны прамысловасці, аховы здароўя, транс- парт, сельскай гаспадаркі, а таксама развіц- цё культуры і мастацтва, экалагічнай аховы. У буйным Савецкім Саюзе гэтымі пытання- мі заўсёды займаўся дзяржастрх. Але сітуа- цыя змянілася. Наяліткі час карэжных дзея- рэн

настаў і для гэтай вядомай арганізацыі. Ас- блідаў туды закладзена ў тым, што цяпер з'явілася неабходнасць у моцных структурах, але не вельмі вялікіх па велічыні. Ця гэта- таў-макналістаў адшлюў у мінулае, значная па сваім маштабах арганізацыя проста не ў стане хутка рэагаваць на такое імклівае жж- цц. Для гэтага і стараюцца ўскладаць новыя страхавыя арганізацыі — прыватныя і ка- мерчыя, малыя прадпріемствы і акцыя- нерныя таварыствы.

Мне даводзіцца працаваць са страхавымі кампаніямі, банкамі, і, на мой погляд, самым удамым варыянтам у гэтай сферы сёння з'яў- ляецца акцыянернае таварыства. У адрознен- не ад іншых, яно не толькі больш манеўра- нае, але, што самае галоўнае, заўсёды мае магчымасць прыцягнуць у выпадку неабходна- сці дадатковыя капіталы абзку. А гэта ж і ёсць самая надзейная гарантыя таго, што да- ная страхавая кампанія не абанкруціцца і не падаме сваіх кліентаў.

Лельскі раён.

А. ПЛОЦКІ.

АКТУАЛЬНАЕ ІНТЭРВ'Ю

«Звязда», як і многія іншыя выданні, не аб- мянае ўвагі дзяйснасцям пагранічнай службы. Тым больш, што са станаўленнем нашай дзяр- жаўны, грамадзян, як, адпаведна, і іх ахова, навабавоў асабліва сэнс. Але час ад часу са старонак некаторых выданняў, з тэлепра- наў і радыёперадач гучаць, мякка кажуць, недакладныя «дакіджы», сенсацыйныя паве- дамленні, якія на паверху аказваюцца мыль- нымі бурбалкамі. Кружы больш як дзядзька назад па былой першай праграме тэлеперадач

— Асабіста мяне такая пазі- цыя некаторых журналістаў не зусім разумевае, — гавораць Яўген Міхайлавіч. — Не аб- яжаючыцца сабе элементар- ным праверкай «дакладных фактаў», адбываюцца невядома з якіх крыніц, яны выпускаюць іх у афір, на старонкі выдан- няў. Што датычыцца той на- мяняльнай ваймі тэлеперадач пра «спэцызмэрага чалавека з ре- фэржэратара, то пры правяр- сні ўсё аказалася звычайнай хлуснёй. Дарчы, гэта павіне- дзіла адпаведнымі дакумента- мі і польскай пагранічнай вар- та.

Цяпер адносна публікацыі ў «Народнай газеце» за 29 ліста- пада. г. г. пра пералёт да нас з Літвы польскага вярталёта. Так, польскі вярталёт прыма- ліўся ў Мінскім аэрапорце і прыляцеў ён з боку Літвы. Што датычыцца прагавушчых са ста- ронак «Народнай газет» сум- ненняў наконт таго, ці ёсць у суверэнай Беларусі дзяржаў- ныя граніцы і які і кім яны ахоўваюцца, то нават школьны- кам вядома, што граніцы ахоў- ваюць пагранічкі, а павятра- ную прастору — войскі проціпа- вецнай абароны. І калі кірава- ную падобнай «логікай», то ўсё складаецца, як у той укра- інаўскі прыказка: «У агародзе бузина, а ў Кіеве дзяўчына». Цяпер непарозумелі наконт пры- казкі з Літвы і Латвіі. Яны ёсць, але пакуль нікім не ахоў- ваюцца. Узвіль іх ад аховы мы можам толькі пасля палітыч- нага вырашэння справы і раз- гортвання дадатковых сіл і сродкаў. Палітычныя пытанні вырашаюцца, ёсць дэмоле- насць наконт гэтага на ўзроўні першых асоб дзяржаў, аста- лосыя толькі заключыць дагаво- ры. Галоўнае ўпраўленне па- гранічковай распрацавала неаб- ходныя дакументы па разгорт- ванню новых сіл і сродкаў. Яны разгледжаны ў міністэр- ствах і вельмі хутка, атрымаў- ладзілі і цяпер знаходзяцца ў Савецкім Міністэрстве. Аднак не трэба забывацца, што разгорт- ванне аховы новых граней з'я- зана з вялікімі матэрыяльнымі затратамі. Рэспубліканскі ж бюджэт і без таго вельмі на- прыжаны, кожнае капейка на ўлік. А тут размова ідзе пра дадатковыя сотні мільянаў ру- блёў. І тым не менш я глыбока перакананы: сродкаў на ахову граніц не трэба шкодзіцца. А наконт рытарычнага пытання, хто і як ахоўвае граніцы, то сумніваюцца ў гэтым — зна- чыць або не ведаць сапраўдна- га становішча спраў, або сьва- дома глуміцца фарбы. Толькі за першае пабудова дзяржаў- нікім атрымана каля 500 парашульнікаў. У сродках ма- савай інфармацыі ўжо не ад- нойчы паведавалася пра за-

трыманне палых груп людзей, якія незаконна імітуюць пера- сячы граніцы. На дзесяці міль- янаў рублёў затрымана і кан- фіскавана вырабаў з каштоў- нымі металамі, прадметаў анты- каварыяту, старадаўніх кося- каў.

Параўнаўна наядуна нарад пагранічнікаў опныў ваенныя грузавікі, які ішоў да нас з-за мяжы. У кабінэ, апрача салда- та-вадзіцеля, сядзеў афіцэр.

— Асабіста мяне такая пазі- цыя некаторых журналістаў не зусім разумевае, — гавораць Яўген Міхайлавіч. — Не аб- яжаючыцца сабе элементар- ным праверкай «дакладных фактаў», адбываюцца невядома з якіх крыніц, яны выпускаюць іх у афір, на старонкі выдан- няў. Што датычыцца той на- мяняльнай ваймі тэлеперадач пра «спэцызмэрага чалавека з ре- фэржэратара, то пры правяр- сні ўсё аказалася звычайнай хлуснёй. Дарчы, гэта павіне- дзіла адпаведнымі дакумента- мі і польскай пагранічнай вар- та.

Цяпер адносна публікацыі ў «Народнай газеце» за 29 ліста- пада. г. г. пра пералёт да нас з Літвы польскага вярталёта. Так, польскі вярталёт прыма- ліўся ў Мінскім аэрапорце і прыляцеў ён з боку Літвы. Што датычыцца прагавушчых са ста- ронак «Народнай газет» сум- ненняў наконт таго, ці ёсць у суверэнай Беларусі дзяржаў- ныя граніцы і які і кім яны ахоўваюцца, то нават школьны- кам вядома, што граніцы ахоў- ваюць па

ВОЗГЛЯДАЄ

ГРАНІ ПРИВАТЫЗАЦЫІ

ШЧУЧЫН. Ужо 8 мільянаў рублёў атрымана ў горадзе за прыватызацыю грамадзянскіх кватэр. А вось 90 кватэр перададзены льготным катэгорыям насельніцтва, у асноўным пенсіонерам і інвалідам, бясплатна.

ЦІ БЫЦЬ МУЗЕЮ МЕДЫЧЫНЫ?

СВІСЛАЧ. Сапраўды «напалеонаўскія» планы апавалі ўладу гэтага невялікага гарадка. З цягам часу тут плануецца адкрыць музей гісторыі медыцыны. Праўда, спачатку для гэтага трэба адрабутаваць былы будынак гімназіі, дзе зараз знаходзіцца шпіталь. Зноў-такі ўсё ў працягу банальнага: намер добры, але ці хопіць сродкаў?

ЗАКОН — ДЛЯ УСІХ

ПІНСК. Нягледзячы на забарону палівання на ўсёй тэрыторыі рэспублікі ў сувязі з пагарэньнем становішчам, Пінскі райвыканком дазволіў адстраляць качак у адным з лясных масіваў раёна. Мясцовыя экалагі выказалі пратэст супраць незаконных дзеянняў улады.

НОВЫ ГОД — У НОВАЙ ШКОЛЕ

ГРОДНА. З новага навучальнага года ў Гродна адкрылася новая, 33-я сярэдняя школа, якая разлічана на 1.296 вучняў. Да 1 студзеня 1993 года плануецца адкрыць яшчэ адну, 34-ю школу. Усяго ж на тэрыторыі Беларусі зараз адбылося навастанавіць 42 школы.

АДГУКНІЦСЯ, СПОНСАРЫ!

Чавускі раённы камітэт Чырвонага Крыжа Магілёўскай вобласці звяртаецца да кіраўнікоў буйных дзяржаўных прамысловых прадпрыемстваў, кіраўнікоў камерцыйных структур, усіх грамадзян з просьбай аб выдзяленні СКВ для пратазавання іхніх канцэсій для мясцовай думкі і інвалідаў: С. А. Міхайлаў і Г. М. Ягораву.

КУДЫ ДЗЯВЯЕЦА ПАПЕРА ДЛЯ ПАДРУЧНІКАУ?

Перад пачаткам навучальнага года ў мінскай школе № 38 сабраліся настаўнікі беларускай мовы і літаратуры, а таксама беларускамоўных класаў з усяго Фрунзенскага раёна. Мэта сустрэчы ставілася даволі сур'ёзна: прааналізаваць вынікі работы педагогічных калектываў школ па выкананні Закона «Аб мовах у Рэспубліцы Беларусь» і выйсці з канкрэтнымі прапановамі да Міністэрства адукацыі, гарадскога ўпраўлення адукацыі, навуковых супраадукаў ВУНУ, выдзялення і іншых зацікаўленых бакоў.

Ініцыятарамі сустрэчы сталі рана, раённая рада Беларускага народнага фронту «Адзінства» і раённая рада Таварыства беларускай мовы, прадстаўнікі якіх таксама прысутнічалі. Размова адрозніваецца ад абшарнага. Настаўнікі ў гэтым годзе аказаліся ў цяжкім становішчы. Не хапае падручнікаў на беларускай мове, асабліва па матэматыцы, фізіцы, географіі, гісторыі і інш. Недататкова дыдактычнага матэрыялу — табліц, дапаможнікаў для дыктовак, дыяфілм. — Куды дзвяха папера для друкавання падручнікаў? Нягледзячы на выкананне Закона «Аб мовах у Рэспубліцы Беларусь» і выйсці з канкрэтнымі прапановамі да Міністэрства адукацыі, гарадскога ўпраўлення адукацыі, навуковых супраадукаў ВУНУ, выдзялення і іншых зацікаўленых бакоў.

БІБЛІЯТЭКІ «ПАМІРАЮЦЬ» ПЕРШЫМІ

ГРОДЗЕНСКАЯ ВОБЛАСЦЬ. Рымак не перціць вялікіх пачынаў. У гэтым годзе дзіцячыя кніжніцы — першымі ў катэгорыі. Толькі за апошні час у вобласці спынілі сваё існаванне 78 кніжніц, 44 бібліятэкі, 4 музычныя школы, шэраг кінатэатраў. Спадзяемся, толькі на літасць спонсараў, сёння наўрад ці доўга працягнуць. Вось ужо сапраўды: хочаш жыць — умей круціцца.

ВЕСТКІ АДУСЮЛЬ

НАШЫ АБОРТЫ — НА КАРЫСЦЬ ЗАХОДНІМ ПАРФУМЕРАМ

Мала хто ведае, што «плацэнты», або дзіцячыя месца (тое, што застаецца пасля аборту) з'яўляюцца асалом для касметычных і парфумерных сродкаў самых вядомых фірм свету. Азіяцкія кнігарні плацэнты, набытыя ў краінах СНД, каштуюць прыкладна 1,5 долара. Так, толькі з аднаго Санкт-Пецярбурга не кожны дзень вывозіцца ў Францыю каля тэм.

ЗЛАЧЫННАСЦЬ НЕ БЕДАЕ МЕЖАЎ

У адзін з РАУС Астрахані ноччу прыйшоў не вядомы мясцовым міліцыянерам Бабарэ і пачаў упрасваць, каб яго пакінулі на «асцедзі» ў Расіі. Як высветлілася, ён збег з ВПЧ г. Грознага. Яшчэ двое ўцекачоў з месца знаходжання ў Чачні самі з'явіліся ў міліцыю з просьбай аб тым жа: «Дайце асцедзіце ў Расіі».

ПАШТАЛЬЕ — ПРАФЕСІЯ НЕБЯСПЕЧНАЯ

У Табальскай паштовай станцыі многія з жыхароў баяцца разніцца па дамах пашты: хадзіць па гарадзе з поўнай сумкай грошай небяспечна. Мясцовыя ўлады збіраюцца дамоўніцца з гарадскім аддзелам унутраных спраў аб тым, каб у дні выдачы пенсій кожнага паштальёна суправаджаў супрацоўнік міліцыі.

А САМІ МЫШЭЯ НЕ ЛОВІМ!

У Польшчы на чорным рынку з'явілася вялікая колькасць мышалоў, якія прыносяць шкоду разам з іншым таварам «турызму» з СНД.

МАРАБЯЧОЎ!

Яшчэ год таму наезд вышэй за яго былі толькі Гасподзь Бог. І калі гэты чалавек гаварыў пра сабе (звычайна ў трыці асобе), у ягоным голасе чулася непадробная павага. Нават у тым тры дні ў Фаросе ён быў прэзідэнтам з вялікай літары. Сёння ён ужо экс-прэзідэнт — адзін наш першы чалавек дзяржавы, што пакінуў Крэмль сваёй хадой, а не лежачым на лафце. Што можа адчуваць ён, які быў усім, а стаў, яшчэ не памёршы, гісторыяй Злосцы, крыўды, прагу рэвалюцыі? А можа, наадварот, — палётку!

ДА ЧЫТАЧА

За апошнія тры дні я прачытаў шмат артыкулаў пра снежанскія падзеі 1991 года — разважлівых і абвінавачальных, аргументаваных і бяздоказных, бясспрэчных і гнёўных. У іх шмат сказана праўдывага. Але яшчэ больш надуманага ці прыдуманнага. Але, канешне, мяне больш за ўсё цікавіла пазіцыя аўтараў. Я разумею, што не так проста меркаваць пра падзеі, гледзячы на іх з боку ці, наадварот, апісваючыся мова ў іх уяўленні. Але дакопачна, дабірацца да сутнасці трэба.

Я хачу прадставіць сваю пазіцыю ў ходзе снежанскіх падзей, таму што для большай часткі грамадзян яна засталася неведомай. Мае аргументы многіх не задавальнялі. Таму, наасерак правілаў гласнасці, выступілі ці заімаваліся, ці скарачаліся да непразнавальнасці. Тэлебачанне было больш шчырым. Але яго інфармацыя па сваім характары не захоўвае ўстойлівасці і поўнае ўвясенне, тым больш па пытаннях складаных і спрэчных. Друг жа, асабліва масавы, аддаваў перавагу ўражанням журналістаў ад сустрэч са мной, а не зместу таго, што я гаварыў па сутнасці пытанняў, што тады вырашаліся.

У кнізе мая пазіцыя паказана ў тым выглядзе, у якім яна была заяўлена ў тым снежанскім дні і тыдні, а не асучаснена і скарачана з улікам падзей ужо гэтага года.

Пасля роздуму я выбраў менавіта такі спосаб выказаць сваю ацэнку таго, што здарылася ў снежні. І рабію так тым больш таму, што многія, на кім ляжыць адказнасць за прынятыя ў тым дні рашэнні, цвёрдыя ўжо імя імя «прыхаражэння», апраўдаць свае снежанскія пазіцыі.

Могуць сказаць, што пезд лайшоў, пасля бойкі кулакамі не размахваюць, навошта цвёрдыя пазіцыі тады думі і трымаць. Не згоден. Працэс трансфармацыі Саюза ў іншую форму ішоў толькі разгортваючыся, наперадзе саміх ішчкі і адказныя рашэнні. І аналіз снежанскіх падзей, пазіцыі ў іх узяліся ўжо не аднаго дня, а аднаго дня, таго, што больш за ўсё патрабаваў і ў будучыні народам, які жывуць разам сотні гадоў.

І. СНЕЖАНСКІ ВЫБАР: НОВАЕ ДЗЯРЖАВНАЕ УТВАРЭННЕ ЦІ РАСПАД КРАІНЫ?

Праўда, Жвіненскіх пачаў працэс фарміравання новых саюзных адносін паміж суверэннымі дзяржавамі, ускладніў і падставіў дэмакратыю — ужо не толькі дзяржавы, але і грамадства. Разумоўнасць усе небеспэку новай сітуацыі для дэмакратычных пераўтварэнняў, аднаўленне работы над Саюзным дагаворам я разглядаў як самы галоўны прыкмет. Гэтым вызначалася ўсё мае дзеянні ў ходзе наладжвання чакай сесіі Вярхоўнага Савета СССР, якікай адрозніваўся пачатку і прычынай рашэння аб неадкладным правядзенні нечарговага 3-га дзяржаўнага дэпутатаў СССР. Ён адкрыўся 2 верасня.

Пры ўсёй драматычнасці ўласнага становішча ў гэты момант не адчуваў, у якім стане знаходзіцца грамадства. Не ўсё на 3-м дзёне з пункту погляду дэмакратыі прыходзіла так ужо чыста і глыбока, але патрабавалася гэтага была проста нервалася. Менавіта там сфарміраваліся асноўныя пазіцыі: Саюзны дагавор патрэбны, Эканамічны дагавор неабходны. Былі зафіксаваны палітычны аб адзіных узброеных сілах, аб заважанні міжнародных абавязанасцяў, аб агульнай саадынаванасці знешняй палітыцы.

Пасля вострай, бурнай дыскусіі 3-м дзёне прыняты пакет рашэнняў, якія вызначаюць задачы пераходнага перыяду, уключаючы канстытуцыйны Закон аб дзяржаўных органах Саюза ў гэты перыяд. Для ўзгоднення вырашэння пытанняў унутранай і знешняй палітыкі, якія закраналі агульную ітарас рэспублікі, быў створаны Дзяржаўны савет у складзе Прэзідэнта СССР і вышэйшых службовых асоб рэспублікі.

Практична адрозніваўся пачатак распадоў новай рэдакцыі праекта Саюза дагавора. 10 верасня адбылася сустрэча з Б. М. Ельцыным, на якой мы абмеркавалі звышзавані з гэтым праблемамі. 16 верасня пытанне аб будучыні Саюза разглядалася на пасяджэнні Дзяржаўнага савета, прычым усе рэспублікі (РСФСР, Беларусь, Узбекістан, Казакхстан, Туркменістан, Азэрбайджан, Таджыкістан, Кыргызстан) занялі тую пазіцыю, якая была ў іх у гэты момант.

Большасць буйных саюзных рэспублік прыняла ўдзел у распадоў дагавора аб эканамічным супольнасці. Да гэтага часу перагледжаны праект Саюза дагавора ўжо знаходзіўся на разглядзе членаў Дзяржаўнага савета. Было вырашана звярнуцца да Вярхоўнага Савета Украіны з заклікам уключыцца ў падрыхтоўку новага дагавора.

Такім чынам, у выніку ўпартага намаганняў і сумеснай напружанай працы ўдалося аднавіць нова-агарэўскі працэс, якую яго на кругі свае. Напружана працавалі эксперты. Выйшлі на адзін праект, на другі, і 14 лістапада ў Нова-Агарэве зноў сабраўся Дзяржаўны савет. Дзень быў цяжкі і плёны. Разгараўся востры дыскусіі. Спрэчка ішла па цэнтральным пытанні: што ў нас будзе — саюзная дзяржава ці саюз дзяржаў? Можна адказаць: спрэчка чыста будучы, але за яе стаяла пытанне аб тым, ці будзе ў нас адна краіна, ці мы раздзелімся на некалькі дзяржаў, з улікам адвольных вынікаў для грамадзян, эканомікі, навуцы, Узброеных Сіл, знешняй палітыкі і г. д.

Чатыры гадзіны мы дыскусіравалі аб тым, што ж патрэбна гэтай сацыяльнай, што некалькіх вільзіную краіну? Іншая, абноўленая, рэфармаваная саюзная дзяржава, але дзяржава, ці гэта павінен быць Саюз, але ў нейкай іншай, вельдэраўнай форме, ці Садружчасць — гэтыя пытанні былі прадметам дэталёвага дыскусіі. Яна завяршалася тым, што ўсе мы прышлі да высновы: гэта павінен быць канфедэратыўны саюз дзяржаў. Тут жа, у Нова-Агарэве, на прэс-канферэнцыі ўсе кіраўнікі рэспублік выйшлі да тэлебачання і выказалі сваю пазіцыю.

Пазіцыя Расіі. Барыс Ельцын: Цяжка сказаць, якая колькасць дзяржаў уойдзе ў Саюз, але ў мяне шэрада перакананася: Саюз будзе.

Казакхстан. Нурсултан Назарбаев: Рэспубліка ўаўдэма стала за захаванне Саюза, безумоўна, (Працяг будзе).

ФУТБОЛ: ЧЭМПІНАТ БЕЛАРУСІ-92

«Дынама» зноў наверх

Другі чэмпіянат рэспублікі нагадавае чымсьці пераможнае надаро. Што ні тур — новы плар. Каманды не паспяваючы мяняцца месцамі. Калі ў папярэднім першынстве Беларусі ўсё было жасна пратэжна з першых гульняў, то цяпер наўрад ці хто адважыцца спрыгнаць звышзавані чэмпіянату. У першым раўндзе чарговага тура зноў выйшлі чэмпіёны рэспублікі «Дынама» пасля перамогі над «Тарпеда» (2:1). Прычым, гродзенцы да гэтага гульні не перамагалі на сваёй полі ніводнага апа.

Зноў прыняма здзіўляе «Гомсельмаш». У Магілёве ён заімае першую ў мясцовым аўтаавадзім — 0:0.

Чарговы прагрэс запісаў на свой рахунак «Абукнін». Пачынае дома ўспулі саігорскаму «Шахцёр» — 0:1. А самым палітурным у туре быў лін 2:0. Прычым у двух матчах гаспадары поля перамагалі гасцей («Транктар» — «Днепр», «Металург» — «Будуцнік»), у адной гульні «Абукнін» перамагаві «Ланкаматы».

АРЫФМЕТЫКА ТУРА І ЧЭМПІНАТУ

Забіта 16 мячоў. Спраданы выніковыя — 2 галы за гульню. Усёго ў чэмпіянате варатары 113 разоў даставалі мячы з сеткі. Спраданы выніковыя — 2.

Ранарэсненам па навадзненню стаў стадыён у Баўрыну. На матчы «Транктар» — «Днепр» прысутнічала 6.500 гледачоў.

У туре было назначана два пераходы. Алім і Іх не былі разлічаны. З пачатку першынства судзі 17 разоў указвалі на 11-метровыя удары. Толькі 14 удараў дасягнулі мэты.

Першае ачыі страцці шчыбі «КІМ», які ён пераанешаму заставаўся пачынальным лідэрам. Спіс бамбардзіраў з чатырма мячамі, які раней узначальваў тры футбалісты: С. Гошама («Дынама» Мін.), Ю. Лагуноў («Ланкаматы») і А. Юсепіч («Гомсельмаш»).

СЕМ ІТАРАУ МАЮЦЬ НА СВАЁМ РАХУНКУ НА ГОЛ МЕНШІ.

ТУРНІРНА ТАБЛІЦА ПАСЛЯ ТУРА

	Г	В	П	А
1. «Дынама» (Мін)	6	4	2	0
2. «Тарпеда» (Мін)	7	3	4	0
3. «Днепр» (Днп)	6	4	1	1
4. «Беларусь» (Бр)	7	2	4	1
5. «Транктар» (Тр)	4	3	1	0
6. «КІМ» (Кі)	4	3	1	0
7. «Шахцёр» (Шх)	3	1	2	0
8. «Абукнін» (Аб)	7	2	3	0
9. «Кіраўнік» (Кі)	7	2	3	0
10. «Металург» (Мл)	7	2	3	0
11. «Гомсельмаш» (Гом)	6	2	2	0
12. «Днепр» (Днп)	7	2	3	0
13. «Тарпеда» (Тр)	6	1	4	1
14. «Ведрыч» (Вед)	5	1	2	4
15. «Абукнін» (Аб)	6	1	4	0
16. «Будуцнік» (Буд)	6	0	1	4
17. «Шахцёр» (Шх)	7	0	1	0

Наступны тур адбудзецца 6 верасня. Безумоўна, цэнтральнае будзе ўва ў Брэсце, дзе мясцовы «Дынама» прымае сваіх аднамоўнікаў з Мінска. Уладзімір ЗДАНОВІЧ.

Сканер:

слова замежнае—

хваробы нашы

ГРОДНА. Ціменны завод у Красненскім на срочкі ад прыбыткаў набыў так званы «сканер» — адзін на сённяшні дзень у СНД апарат для ультрагукавога абследавання ўнутраных органаў. А нашы медыкі араву ачаўца працаваць на гэтым сканеры пад кіраўніцтвам амерыканскай спецыялісткі М. Фрэнтан.

ІНФАРМАЦЫЯ ДЛЯ РОЗДУМУ:

МАЛЫЯ ПРАДПРЫЕМСТВЫ

На сённяшні дзень у Рэспубліцы Беларусь зарэгістравана 5 тысяч малых прадпрыемстваў, большасць якіх дзейнічае ў галіне пасрэднага, прамысловасці, будаўніцтва і навуцы. Агульны кошт вырабленай і прададзенай паслуг склаў 10 мільярд рублёў, у тым ліку для насельніцтва — 2,3 мільярд рублёў.

ШЛЮБЫ З ІНШАЗЕМЦАМІ

У 1990 годзе толькі ў адным Мінску было зарэгістравана 187 шлюбав з іначужэземцамі, у 1991 — ужо 206. А за 10 месяцаў бугачага года — 101 шлюб. Летас у «Лідар» былі афганцы (21 шлюб за год), паліцы (18) і кубінцы (16), а ў гэтым годзе — ізраільяне (10 шлюбав за 7 месяцаў) і афганцы (9).

НА ДВОР'Е

3 верасня

Сёння ўзяты па рэспубліцы чаканца вобласці з прапавенімі надвор'ем з іначужэземцамі. Тампература паветра ў Віцебску — 17-18, Магілёве — Мінску — 18-20, Гродна — Гомелі — 19-21, Брэсце — 20-22 градусаў цяпла.

Наступныя дзве сутак чаканца вобласці з прапавенімі надвор'ем з іначужэземцамі, навадзненне паветра ў Віцебску — 17-18, Магілёве — Мінску — 18-20, Гродна — Гомелі — 19-21, Брэсце — 20-22 градусаў цяпла.

Л. САНКЕВІЧ, інжынер-сіноптык.

interfax

УСЕ ВЯЛІКІ ГАРАДЫ РАСІІ КАНТРАЛЮЮЦА НАРКАДЗІЯКАМІ

Спажывецкі рынак наркотыкаў у Расіі дастаткова развіты і папярэда, з'явіўся на брыфінгу ў Маскве нам. начальніка ўпраўлення па незаконнаму абароту наркотыкаў МУС Аркадз Кудзінюш. Паводле яго даных, усе вялікія гарады Расіі ў рознай ступені кантралююцца арганізаванай злачыннасцю, якая займаецца наркатызмам.

Па ацэнках экспертаў, іх штогадовы даход складае некалькі мільярд рублёў. Пры гэтым найбольш

КАНФЕДЭРАЦЫЯ ГОРСКІХ НАРОДАў КАўКАЗА НЕ ПРЫЗНАЕ ЮРЫСДЫКЦЫІ НАД СВАБОЙ ПРАКУРАТУРЫ РАСІІ

Прэзідэнт Канфедэрацыі горскіх народаў Каўказа Юры Шанібаў заявіў, што КГКП не прызнае юрысдыкцыі над сабой Пракуратуры Расіі, якая ўбудзіла супраць арганізацыі кримінальную справу, абвінавачваючы яе ў неканстытуцыйных дзеяннях у адносінах да Грузіі. Ю. Шанібаў выступіў у панядзелак па чэшскім тэлебачанні.

Па словах прэзідэнта, цвёрды колкасць добраахвотнікаў Канфедэрацыі, гатовых выступіць у Абхазіі супраць грузінскіх войскаў, складае каля 5 тысяч. Некаторыя з іх яшчэ на шляху ў Абхазію. Ю. Шанібаў паведаваў аб вялікіх сумах, сабраных у дапамогу Абхазіі. Толькі ў адной Кабардзе, на яго словах, сабрала 8 міль. рублёў. Аднак, урад гэтай рэспублікі, адказаў Ю. Шанібаў, пераходзіць перапраўляць гэтыя грошы ў Абхазію.

МЗС РЫХТУЕ СУСТРЭЧУ ПРЭЗІДЭНТА ЕЛЬЦЫНА З КІРАЎНІЦТВАМ ГРУЗІІ І АБХАЗІІ

Як стала вядома «Інтэрфаксу», расійскі МЗС заклікае распаўсюдуць звай серыі прапавені, накіраваных на спыненне агню ў Абхазіі і раз'яднанне проці-

факса, гаворка, у прыватнасці, ідзе аб праекце пагаднення, аб прыняццях урэгулявання. Намячана таксама месца мясцовай тэлеканцыі войскаў падраздзяленняў, якім, у выніку дасягнення пагаднення, трэба ўзяць на сябе міратворчую місію.

З другога боку, крыніцы, якія прадставілі інфармацыю, выказалі неўразумен-

ЕЛЬЦЫН ВЫКЛЮЧАЕ ВІНУ РАСІЙСКИХ ВОЙСК У АБСТРЭЛЕ ГРУЗІНСКИХ, УПЭВНЯЮЧЫ НАКОСТ СУСТРЭЧЫ У МАСКВЕ

Прэзідэнт Расіі Барыс Ельцын катэгарычна абверг магчымасць уздыму расійскіх войскаў у абстрэл грузінскіх войскаў у Абхазіі. У кароткім асабістым інтэрв'ю спецыяльнаму карэспандэру «Інтэрфаксу» Вячаславу Церахува ён заявіў, што не бачыць патрэбы сустрачы з грузінскімі лідарам Эдуардам Шаварднадзе. Да гэтага Шаварднадзе папярэдзіў, што, калі павярдзіцца факт абстрэлу, то перагаворы ў Маскве 3 верасня не адбудуцца.

«Сёння раніцай я размаўляў па тэлефоне з Шаварднадзе. Сапраўды, у Гулацце было нападанне на млынавод, аднак расійскія войскі там не ўдзельнічалі. Я перакананы, што сустрача з Эдуардам Шаварднадзе 3 верасня ў Маскве адбудзецца», — заявіў расійскі Прэзідэнт.

КАНСТАНЦІАПАЛЬСКИ ПАТРЫЯРХ ПАДТРАМІВАЕ РАШЭННЕ РУССКАЯ ПРАВАСЛАВНАЯ ЦАРКВА АБ ЗНЯЦЦІ САНА З МІТРАПАЛІТА ФІЛАРЭТА (ДЗЕНІСЕНКІ)

Патрыярх Канстанцінопальскі Варфаламей І накіраваў пісьмо ў Маскоўскі патрыярхат, у якім падтрымаў рашэнне архіерэіскага сабора Руская праваслаўнай царквы аб зняцці з былога прадстаўляеца Украінскай праваслаўнай царквы митраполіта Філарэта (Дзенісенкі) свяшчэннага сана за раскольніцкую дзейнасць.

Як паведаміў аддзел знешніх царкоўных зносін Маскоўскага патрыярхата, у пісьме, у прыватнасці, гаворыцца, што «Канстанцінопальская царква, прызнаючы паўнату выключэння ў гэтым пытанні кампетэцыі Руская праваслаўная царква, узяла на ўважэнне практычна ўсёго ўкраінскага епіскапата митраполіта Філарэта быў пазбаўлены ступені свяшчэнства».

РУССКАЯ ЦАРКВА, ПРЫМАЕ САБОРНАЕ РАШЭННЕ АПОШНЯЯ НА ГЭТАЙ ПРАБЛЕМЕ

Былы митраполіт Кіеўскі і ўсе Украіны Філарэт (Дзенісенка) быў зняты са свайго пасады саборам украінскіх епіскапаў 27 мая гэтага года. На гэтым жа саборы кіраўніком УПЦ быў выбраны митраполіт Уладзімір (Сабалаў). 11 чэрвеня судом архіерэіскага сабора Руская праваслаўная царква з улікам практычна ўсёго ўкраінскага епіскапата митраполіта Філарэта быў пазбаўлены ступені свяшчэнства.

